

Tempļa darbs — spēka un enerģijas avots grūtos laikos

Elders Ričards G. Skots
no Divpadsmi apustuļu kvoruma

Ja mēs turam tempļa derības, ko mēs esam noslēguši, un ja mēs dzīvojam taisnīgi ... mums nav iemesla satraukties vai justies nomāktiem.

Ikviens Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas loceklis ir svētīts dzīvot laikā, kad Tas Kungs ir iedvesmojis Savus praviešus nodrošināt ievērojami lielāku pieejamību svētajiem tempļiem. Ar rūpīgu plānošanu un nelieliem upuriem lielākā Baznīcas locekļu daļa var saņemt tempļa priekšrakstus sev un saviem senčiem un tikt svētīti ar derībām, ko viņi tur noslēdz.

Tāpēc, ka es mīlu jūs, es runāšu ar jums no visas sirds, nemīkstinot vārdus. Es esmu redzējis, ka daudzas reizes cilvēki ir nesuši lielus upurus, lai dotos uz attālu templi. Bet, kad templis ir uzcelts tuvumā, pēc neilga laika daudzi to vairs neapmeklē regulāri. Man ir priekšlikums: kad templis atrodas izdevīgā tuvumā, nelieli atgadījumi var izjaukt jūsu plānus doties uz templi. Nospraudiet īpašus mērķus, ņemot vērā savus apstākļus, kad tieši jūs varat piedalīties tempļa priekšrakstu izpildīšanā. Tad neatļaujiet nekam iejaukties tajā plānā. Šāda nostādne garantēs tiem, kuri dzīvo tempļa tuvumā, būt tikpat svētītiem kā tiem, kuri dodas garā ceļojumā uz templi.

Pirms četrpadsmit gadiem es nolēmu apmeklēt templi un izpildīt priekšrakstus vismaz reizi nedēļā. Ja es ceļoju, tad es atstrādāju nokavētos apmeklējumus, lai sasniegtu savu mērķi. Es esmu pieturējies pie šīs apņemšanās, un tas ir pamatīgi izmainījis manu dzīvi. Es cenšos piedalīties visos priekšrakstos, kas ir pieejami templī.

Es mudinu jūs izvīrīt pašiem savu mērķi, cik bieži jūs vēlaties gūt svētības no priekšrakstu pildīšanas mūsu tempļos. Kas ir vēl svarīgāks par tempļa apmeklēšanu un piedalīšanos priekšrakstu veikšanā templī? Kāda aktivitāte var atstāt lielāku iespaidu un sniegt lielāku prieku, un pilnīgāku laimi pārim kā kopēja kalpošana templī?

Tagad es dalīšos papildu priekšlikumos, kā gūt lielāku labumu no tempļa apmeklējuma.

- Izprotiet doktrīnu saistībā ar tempļa priekšrakstiem, it īpaši par Jēzus Kristus Izpirkšanas nozīmīgumu.¹
- Piedaloties tempļa priekšrakstu pildīšanā, pārdomājiet savu saistību ar Jēzu Kristu un Viņa saistību ar mūsu Debesu Tēvu. Šī vienkāršā darbība vadīs uz lielāku izpratni par tempļa priekšrakstu dievišķo dabu.
- Vienmēr pazemīgi paudiet savu pateicību par nesalīdzināmajām svētībām, kas plūst no tempļa priekšrakstiem. Katru dienu dzīvojiet tā, lai varētu liecināt Debesu Tēvam un Viņa mīļotajam Dēlam, cik ļoti daudz šīs svētības jums nozīmē.

- Plānojiet regulārus tempļa apmeklējumus.
- Plānojiet pietiekami daudz laika, lai nesteigtos tempļa sienās.
- Mainiet darbības tā, lai jūs varētu piedalīties visu tempļa priekšrakstu pildīšanā.
- Noņemiet savu pulksteni, kad ieejat Tā Kunga namā.
- Uzmanīgi, ar atvērtu prātu un sirdi sekojiet katrai priekšraksta pildīšanas daļai.
- Domājiet par cilvēku, kuru jūs pārstāvat, pildot aizvietojošo priekšrakstu. Brīžiem lūdziet, lai viņš vai viņa saprastu priekšrakstu būtisko nozīmi un būtu cienīgs vai gatavots būt cienīgs gūt no tiem labumu.
- Saprotiet, ka daudz no saistīšanas priekšraksta var palikt nesaprasts un paturēts atmiņā tikai no vienreizējas piedalīšanās. Vairākkārtīgi atkārtots tempļa darbs dod iespēju daudz vairāk saprast, kāda nozīme ir ietverta priekšrakstu pildīšanā.
- Saprotiet, ka saistīšanas priekšraksts nav uz mūžību, ja tas netiek aizzīmogots ar apsolījuma Svēto Garu. Abiem cilvēkiem jābūt cienīgiem un jāvēlas tikt saistītiem uz mūžību.

Ja jūs kā pāris vēl neesat tikuši saistīti templī, apdomājiet šos Rakstu pantus:

„Celestiālajā godībā ir trīs debesis vai pakāpes; un tādā kārtā, lai iegūtu augstāko, cilvēkam ir jāstājas šajā priesterības kārtā [domājot to jauno un mūžīgo laulības derību];

un, ja viņš nestājas, viņš to nevar iegūt.

Viņš var stāties citā, bet tas ir viņa valstības gals, viņam nevar būt pieauguma” (M&D 131:1–4).

Dažreiz, kad es klausos kori tempļa iesvētīšanas dievkalpojuma laikā, man ir tik cēlas sajūtas, ka tās paceļ manu sirdi un prātu. Es aizveru acis, un vairāk nekā reizi savā prātā esmu redzējis milzu ļaužu pūli, kas paceļas no tempļa un izplešas arvien tālāk augšup. Es esmu sajutis, ka viņi pārstāv daudzus garus, kas gaida, lai tajā svētnīcā tiktu darīts izpiršanas darbs par viņiem, līksmojot, ka beidzot ir vieta, kas var atbrīvot viņus no važām, kas viņus aizkavē viņu mūžības attīstībā. Jums vajadzēs noskaidrot savus priekštečus. Jaunā ģimenes meklēšanas *FamilySearch* programma šo darbu ir padarījusi daudz vieglāku kā jebkad agrāk. Ir nepieciešams atrast šos priekštečus, sagatavot nepieciešamo informāciju un nākt uz Tā Kunga namu, lai izpildītu priekšrakstus, ko tie ilgojas saņemt. Kāds prieks ir spēt piedalīties tempļa darbā!

Es gribētu pastāstīt par pieredzi, kas bija manas sievas Džanīnes priekštecei. Viņu sauc Sāra de Armon Pī Riča. Viņas teiktais parāda, kādu iespaidu templis var atstāt uz mūsu dzīvi. Kad viņa bija 31 gadu veca, viņa saņēma Brigama Janga uzaicinājumu strādāt

Navū Templī, kur visi iespējamie priekšraksti tika izpildīti, pirms svētajiem templis bija jāpamet. Lūk, ko viņa rakstīja:

“Daudz bija svētību, ko mēs saņēmām Tā Kunga namā, kas deva prieku un mierinājumu starp visām mūsu ciešanām un ļāva mums būt ar ticību Dievam, zinot, ka Viņš mūs vadīs un atbalstīs šajā nezināmajā ceļojumā, kas mums bija priekšā. Jo, ja nebūtu ticības un zināšanu, kas mums tika dāvātas tajā templī ar Tā Kunga Gara ietekmi un palīdzību, šis ceļojums mums būtu kā lēciens tumsā. Sākt šādu ceļojumu ziemā, kā mēs to darījām, un mūsu nabadzības stāvoklī, likās kā iešana tiešā nāvē. Taču mums bija ticība mūsu Debesu Tēvam, un mēs paļāvāmies uz Viņu, jūtot, ka mēs esam Viņa izredzēti ļaudis, kuri ir pieņēmuši Viņa evaņģēliju; un bēdu vietā mēs izjutām, ka jāpriecājas, ka mūsu atbrīvošanas diena ir pienākusi.”²

Tagad es gribētu runāt par īpašo nozīmi, kas templim ir manā dzīvē. Daļa no šī vēstījuma ir ļoti jūtīga, tāpēc es būšu pateicīgs par jūsu lūgšanām, kamēr es to stāstu, lai es neklūtu pārāk emocionāls.

Pirms četrpadsmit gadiem Tas Kungs paņēma manu sievu viņpus priekšvara. Es mīlu viņu no visas savas sirds, bet es nekad neesmu sūdzējies, jo es zinu, ka tā bija Viņa griba. Es nekad neesmu vaicājis, kāpēc, bet drīzāk to, ko Viņš vēlas, lai es no šīs pieredzes mācītos. Es ticu, ka tas ir labs veids, kā raudzīties uz nepatīkamām lietām mūsu dzīvē, nesūdzoties, bet, pasakoties Tam Kungam par uzticību, ko Viņš mums izrāda, kad Viņš dod mums iespēju pārvarēt grūtības.

Mums bija tā svētība, ka mums bija bērni. Meita, pirmais bērns, turpina būt milzīga svētība mūsu dzīvē. Pāris gadus vēlāk piedzima dēls, kuru mēs nosaucam par Ričardu. Dažus gadus vēlāk piedzima meita. Viņa nomira tikai pāris minūtes pēc piedzimšanas.

Mūsu dēls Ričards piedzima ar sirds kaiti. Mums teica, ka, ja viņš netiks izārstēts, ir maz cerību, ka viņš nodzīvos vairāk kā divus vai trīs gadus. Tas bija tik sen atpakaļ, ka tehnika, kas ārstē tāda veida defektus, tad nebija zināma. Mums bija svētība, ka mums bija tāda vieta, kur ārsti piekrita mēģināt veikt nepieciešamo operāciju. Operācija bija jāveic, kamēr viņa sirds pukstēja.

Operācija tika veikta tikai sešas nedēļas pēc mūsu meitas dzimšanas un nāves. Kad operācija beidzās, galvenais ārsts ienāca un paziņoja, ka tā bija veiksmīga. Un mēs nodomājām — cik brīnišķīgi! Mūsu dēlam būs iespēja tikt pie spēcīga ķermeņa, skriet un staigāt un augt! Mēs izteicām dziļu pateicību Tam Kungam. Tad apmēram pēc desmit minūtēm ienāca tas pats ārsts ar pelnu pelēku seju un sacīja mums: “Jūsu dēls ir miris.” Acīmredzot operācijas šoks bija lielāks, kā viņa mazais ķermenītis spēja izturēt.

Vēlā naktī es apskāvu savu sievu un teicu viņai: “Mums nevajag uztraukties, jo mūsu bērni bija dzimuši derībā. Mums ir apsolīts, ka viņi būs kopā ar mums nākotnē. Tagad mums ir iemesls dzīvot sevišķi labi. Mums ir dēls un meita, kuri ir aizgājuši uz celestiālo valstību, jo viņi nomira pirms astoņu gadu vecuma. Šis zināšanas ir devušas mums lielu mierinājumu. Mēs priecājamies par zināšanām, ka visi septiņi mūsu bērni ir saistīti ar mums uz laiku un mūžību.

Šis pārbaudījums nav sagādājis raizes nevienam no mums, jo, ja mēs dzīvojam taisnīgi un esam saņēmuši tempļa priekšrakstus, viss pārējais ir Tā Kunga rokās. Mēs varam darīt

visu, ko mēs varam, bet gala iznākums ir Viņa ziņā. Mums nekad nevajag sūdzēties par to, kas notiek mūsu dzīvē, ja mēs dzīvojam cienīgi.

Pirms četrpadsmit gadiem Tas Kungs nolēma, ka manai sievai vairāk nav nepieciešams dzīvot uz zemes, un Viņš paņēma viņu viņpus priekškara. Es atzīstos, ka ir reizes, kad ir grūti, ka nav iespējams pagriezties un parunāt ar viņu; bet es nesūdzos. Tas Kungs man ir atļāvis svarīgajos manas dzīves brīžos caur priekškaru sajūst viņas ietekmi.

Ko es cenšos iemācīt — ja mēs turam tempļa derības, ko mēs esam noslēguši, un ja mēs dzīvojam taisnīgi, lai saglabātu svētības, kas apsolītas tajos priekšrakstos, tad lai kas arī notiktu, mums nav iemesla satraukties vai justies nomāktiem.

Es zinu, ka man būs tā privilēģija būt kopā ar to skaisto sievu, kuru es mīlu no visas sirds, un ar tiem bērniem, kuri ir kopā ar viņu viņpus priekškara, pateicoties priekšrakstiem, kas ir izpildīti templī. Kāda gan svētība, ka atkal uz zemes ir saistīšanas pilnvaras ne tikai uz šo mirstīgo dzīvi, bet arī uz mūžību! Es esmu pateicīgs, ka Tas Kungs ir atjaunojis Savu evaņģēliju visā pilnībā, tai skaitā priekšrakstus, kas ir nepieciešami mums, lai būtu laimīgi uz zemes un dzīvotu mūžīgu laimīgu dzīvi pēc tam mūžībā.

Šis ir Tā Kunga darbs. Jēzus Kristus dzīvo. Šī ir Viņa Baznīca. Es esmu Viņa liecinieks un Viņa Izpiršanas liecinieks, kas ir pamats, kas ikvienu templī veiktu priekšrakstu padara spēkā esošu un mūžīgu. Es to liecinu ar visu to spēku, kas man ir, Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. Laba vieta, kur sākt, ir Mācība un Derības 88., 109., 131. un 132. nodaļa.
2. Sarah DeArmon Pea Rich. *Autobiography*, 1885–93, p. 66, Church History Library, 66. lpp.; rakstība, pieturzīmju un lielo burtu lietošana ir modernizēta.